

ZÁVĚR CÍRKEVNÍHO ROKU,
SOUD A DRUHÝ PŘÍCHOD

Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. (L 12,35)

600

1. Krá-li ne-be-ský, k to-bě lid křesťanský
vo - lá vždy bez pře - stá - ní:
Smi-luj se, ach pro-sí - me, nad ná - mi.

2. Když pak sem přijdeš, / souditi nás budeš / podle své spravednosti, / neodlučuj nás od své milosti
3. v ten přehrozný den, / v němž smutný svět všečen / má před tvým trůnem státi / a ze všech skutků svých počet dáti.
4. Tu spravedlivé, / v dobrém pracovité, / utěšíš velmi mile, / řekneš jim: „Pokoj vám této chvíle.
5. Kdo jste věřili / a mnou se měřili / v činění spravednosti, / dovedu vás do věčné radosti.
6. Pojdte, vybraní, / věčně požehnaní, / v radost již Otce mého, / vejďte v dům Krále nebeského.“
7. A tu bezbožní / stanou v zarmoucení, / nemohouce se skrýti; / řkou: By nás hory mohly přikrýti!

8. A tu se skrýti / nelze, všudy svítí / Krále tvář
nebeského, / kterak lze uniknout moci jeho?

9. Věčným odsudkem / hříšník jsa odsouzen / bude v něm
bez milosti. / Blaze, koho Kristus pekla zproští.

10. Králi nebeský, / od své svaté ruky / neodlučuj nás
věčně, / doved' nás do radosti bezpečně.

τ: Vyšehradský sborník, c. 1460/1470 / Písně chval

Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979

μ: Kodex Franus, 1505 / Písně chval Božských, 1541

601

1. Pro - bud' - me se, kře - sta - né,
k po - ká - ní pra - vé - mu,
pa - ma - tuj - me, že na - sta - ne
den soud - ný kaž - dé - mu,

2. kdež musíme vydati / počet ze všech věcí; / těžká věc
bude obstáti / a nelze utéci.

3. Soudce živých i mrtvých, / Syn Boha živého, / požádá
počtu z skutků zlých / i z slova marného.

4. Ten bude všemohoucí; / kdo se mu zprotiví? / Moudrý,
ano vševědoucí; / kdo se mu vymluví?

5. Bude i spravedlivý; / kdo dary oblomí, / aby ortel milostivý / vzalo zlé svědomí?
6. To majíce v paměti, / obraťme se k Pánu, / pokud ráčí otvíratí / milosti své bránu.
7. Znejme pak, že pokání / tři částky v sobě má, / pokrytstvím se jistě mámí, / kdo jich v myslí nemá.
8. První srdce zkroušenost, / hříchů litující, / s vyznáním Boha za milost / věrně žádající.
9. Druhá jest živá víra / v Pána Jezu Krista, / kdo té nemá, sám se šířící, / duše v něm nejistá.
10. Z víry má pocházeti / poslušenství nové, / potřebná je ta věc třetí / k smlouvě opravdové,
11. neb Kristus Pán tomu chce. / Když hříšné přijímal, / „jdi v pokoji, nehřeš více,“ / každému povídal.
12. Ó Bože, obratiž nás, / Bože všemohoucí, / ať pokání činíme včas / horlivé a vroucí.
13. Odpusť nám naše dluhy, / věčné slávy Králi, / pro Syna svého zásluhy, / ať tě dlužník chválí.
14. A dej k bližnímu v srdci / pravé lásky plamen, / abychom již neztratili / milosti tvé. Amen.

t: Jiří Třanovský, *Cithara sanctorum*, 1636 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: *Vigilanter melodum nympe harmoniset corde* / Kodex

Franus, 1505 / *Piesně chval Božských*, 1541 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / Evangelický zpěvník, 1979

602

1. Pa-ma-tuj, člo-vě - če, proč tě Pán Bůh stvo - řil
 a nad stvoře - ní vše proč tě tak po - vý - šil -
 pro - to, a - bys je - mu slou - žil.

2. Bůh tvůj učinil tě k podobnosti svému, /
 přijal tě za dítě; tys však Otci svému / nechtěl sloužiti
 věrnému.
3. On tě byl do ráje postavil krásného, / v němž jsi, rozum
 maje, ctít měl Otce svého, / ale ty ses spustil jeho.
4. Utrácíš svá léta, svévolně jen hřešíš / a rozkoší světa
 bídnou duši těšíš, / zlého života nelepšíš.
5. Pravdě jsi odporný, pneš se nad jiného, / s bližním jsi
 nesvorný, milovník jsa zlého, / pyšný, nemaje nic svého.
6. Krátký věk na světě, léta tvá pominou, / jako rosa v létě
 tvé útěchy zhynou. / Kéž bys dal se cestou jinou.
7. Pokoř se v tichosti, volej k Bohu svému / a žádej milosti
 sobě nehodnému, / Kristu důvěřuj samému!
8. Otče milostivý, pro smrt Syna svého / slyš hlas můj
 truchlivý a mne nehodného / přijmi na milost pro něho.
9. Útočiště sobě nekladu jiného / kromě tebe, Bože, věř
 v tě samého. / Protož potěš mne smutného!
10. Duši svou poroučím já tobě samému, / na milost se
 spouštím Pánu Bohu svému. / Buď mi milostiv hříšnému!

603

1. Ó Pa - ne, jenž jsi při - cá - zal
ře - či své o - stří - ha - ti,
Du - chem v srd - ci na - šem je psal,
ra - čiž nám po - má - ha - ti;
ke vše - mu nás po - si - lu - je,
všec - ko i nás po - svě - cu - je,
ra - čiž i do - ko - na - ti.

2. Dej, bychom před tebou státi / mohli bez obvinění, /
když budeš všechny souditi / podle slov tvých kázání. /
A viděli tě s radostí, / slyšeli hlas tvůj s libostí: / „Ej,
pojdte, požehnaní!

3. Vy jste mne následovali / v druhém novém rození, /
co jsem přikázal, konali, / trpíce pro mé Čtení. /
Již přijměte život věčný, / příbytek k slávě bezpečný /
v nebeském kralování.“

τ: *Přikazateli Ježíši*, Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 /

Malý kancionál, 1868 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

μ: Johann Walter, Geystliche gesangk Buchleyn, 1524 / Písně chval Božských, 1541

604

1. Soud - ce vše - ho svě - ta, Bo - že,
před trů - nem tvým ne - po - mů - že
žád - né - mu krá - sa, moc je - ho,
byt měl slá - vu svě - ta vše - ho.

2. Jediné může pomoci / uniknout pekla zlé moci, /
být v srdci pokorný, tichý, / své vyznávat Bohu hříchy.

3. Kdo se před tváří tvou sklání, / smí doufat v tvé
smilování, / v lásce že hříšné přijímáš, / svým slovem duši
těšit znáš.

4. Slituj se, Pane, nade mnou, / dávej mi duši pokornou, /
ať tvoje milost, láska tvá / v mém srdci navždy zůstává.

τ: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Miloslav Esterle, Evangelický

zpěvník (dodatek), 2000 μ: podle hymnu *Veni, redemptor gentium* Martin

Luther, Geistliche Lieder, 1543/44 / Písně duchovní evangelistské, 1564

605

1. Ach mé nej - draž - ší jmě - ní,

Pa - ne Je - zu Kris - te,

v tvém Pí - smu na - u - če - ní

jest pra - vé a ji - sté,

že má - me v den sou - du tvé - ho

z kaž - dé - ho mar - né - ho

slo - va po - čet vy - da - ti,

pak od - pla - tu brá - ti.

2. Tomu když tak jest, Pane, / jakž v tom obstojíme? /
My, kteří vše naopak / mluvíme, činíme? / Pak nás čeká
odsouzení, / věčné zatracení, / budeš-li soudcem přísným /
všem skutkům falešným.

3. My vědouce o tobě, / žes milostivý Pán, / utíkáme se
k tobě. / Nikdo bez tebe sám / dobrého nic neučiní, / byt'
upřímně míní, / neb ty sám dáváš chtění / i skutkem
činění.

4. Pokorně prosím, Otče, / v tvé božské milosti / bys
mne obdařit ráčil / duchem rozumnosti. / Ať co myslím,
mluvím, činím, / směřuji se vším tím / k naplnění vůle
tvé, / k spasení duše své.

5. Opatruj i jazyk můj, / by nemluvil zlého, / rty
mé též moudře zdržuj, / aby víc žádného / v ničem
neoklamávaly, / daremně nešťvaly, / buď k urážce
bližního, / neb svědomí mého.

6. Ať vždy s věrnými spolu, / pravdu hledající, / sloužíme
tvému slovu, / bližní milující. / K dobrým věcem
a pobožným, / k vzdělání způsobným / sám duši mou
připravuj / po všechn život můj.

τ: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Cithara
sanctorum, 1737 / Miloslav Esterle

м: *Ó světe, milý světe*, nápěv české světské písně / Piesně chval Božských, 1561

s: Jaroslav Krčec, Český zpěvník, 2007 / 2018

606

1. „Pro - cit - ni, již zanech spa - ní,“
Pu - stou, tem - nou, mrtvou no - cí

zní z vě - že stráž - né zne - na - dá - ní,
hlas vo - lá ne - od - byt - nou mo - cí:

„ó pro-cit-ni již, Si - ó - ne!“
„Kde pan-ny jste při-pra-ve- né? Již

vstaň - te, ženich zde! Své lam - py rozsvít - te

co na - nej - víc, při - strojte se, již v kráse své

mu k slav - né svat - bě jdě - te vstříc.“

2. Dcera síónská ze snění / procitá v divném
rozechvění – / jak blízko chvile žádoucí! / Její milý v slávě
věčné, / pln pravdy, lásky nekonečné / již před ní stojí
přeskvoucí. / Nuž vítej, Ježíši, / náš Králi nejvyšší, / v své
milosti. / Již uveď nás, / kde uchystals / stůl svatý svého
království.

3. Andělé i lidé slabí / tam zpěvem svým tě vděčně slaví, /
tam radostná jen hudba zní. / Města tvého z perel brány /

nikomu nejsou zavírány, / před trůn tvůj smí i poslední. /
Nad naše myšlení, / nad smyslů chápání / je láska tvá! /
Buď pochválen / a veleben – / na věky zní haleluja.

τ: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen Lebens, 1599 /

Miloslav Hájek, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen

Lebens, 1599 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

607

1. My če - cá - me, kdy za - ví - táš,
Již při - jdeš zá - hy, Pa - ne náš,
tvůj pří - chod vy - hlí - ží - me.
již má - lo ča - su, ví - me.
Kdo tě če - cá, se ne - le - cá,
vstříc ra - dost - ně ti chvá - tá
tam vo - by - dlí tvá sva - tá.

2. My čekáme tě s důvěrou / zde za dnů zkoušek víry. /
Tys snášel kříž svůj s pokorou, / jsa laskav bez vší míry. /
Jak bychom my zde ve dnech tmy / se kříži vzpírat měli, /
když vůle tvá tak velí?

3. My čekáme tě, ty zde již / nám srdce vznítíš cele. /
Ty skrytě při nás v Duchu dlíš, / však jednou přijdeš
skvěle. / A potom dáš nám, Pane náš, / u sebe pokoj
věčný / a život nekonečný.

ř: Philipp Friedrich Hiller, Geistliches Liederkästlein, 1767 /
Gustav Adolf Molnár, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979
m: podle Wenera Fabricia Severus Gastorius, Andächtige
Elends-Stimme, 1679 / Nürnbergisches Gesang-Buch, 1690 / 2018

608

1. Proč se svět mar-ností, bohatstvím ho - no - sí?
Vždyť je - ho slá - va, lesk, skončí vždy v bez - mo - ci.
Co sta - věl s námahou, za chví - li po - mi - ne.
Jak su - chá trá - va zas, jak su - chá
trá - va zas v dý - mu se roz - ply - ne.

2. Kde jsou dnes králové slavní a vznešení, / mudrci
hloubaví v rozum zahledění? / Kde říše, národy, co chtěly
vládu mít? / Jak loňský sněh mizí, jak loňský sněh mizí,
musely odejít.

3. Člověče můj milý, čeho se přidržíš? / Co navždy zůstane,
co zítra opustíš? / Kochat se hojností, těšit blahobytem? /
Znát Boží zákony, znát Boží zákony, nosit je v srdci svém?

4. Co v Písmu psáno, to pro svět je bláznovství: / S nadějí
v lásce žít s vírou a moudrostí. / Druhým teď sloužit máš,
o sebe nepečuj. / Jen s milostí Boží, jen s milostí Boží
získáš pak život svůj.

T: podle hymnu *Cur mundus militat* Miloslav Esterle,
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
M: Kancionál český, 1683

*Pane, věčný a všemohoucí Bože.
Na konci života není pro nás konec všeho.
Uslyšíme nad sebou tvůj soud.
Pro Ježíše Krista doufáme ve tvé milosrdenství.
Posilni naši víru ve tvou milost.
Osvobod' nás od strachu před tvým soudem.
Dej nám sílu k tomu,
abychom dokázali změnit své životy,
skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna,
který s tebou a Duchem svatým
žije a kraluje od věčnosti do věčnosti.*

609

1. Ži-vot nám u - bí - há, den za dnem plyne,
 snažme se ne - minout cíl, jež dal Pán.
 Z le - no - sti zachraň nás i všech - ny - ji - né,
 kterým byl pro ži - vot stej - ný - cíl - dán.

2. Život nám ubíhá; z hříšného klidu / vyruš nás ty,
 který nesnášíš lež. / Dej srdce citlivé pro světa bídu /
 a ruce ochotné daruj nám též.

3. Život nám ubíhá, dej nám i sílu, / abychom dovedli
 nezlomit hůl, / když úspěch není dán našemu dílu. /
 Ať světlo světa jsme a jeho sůl.

т: podle Mary Lamire Karel Trusina, Evangelický zpěvník, 1979

м: Johann Georg Hille, Dieser Jesus nimmt die Sünder an, c.1733 /

Die ehendeß einzeln gedruckte Cöthnische Lieder,

1738/9 / Evangelický zpěvník, 1979

610

1. Mar - nost, svět - ská mar - nost,
 k če - mus mja pod - ved - ě - ě,
 od mé - ho mi - ě - ho
 Bo - has mja od - ved - ě - ě.

2. On mja na to stvoříť, / abych jemu slúžil / a já sem,
 můj Bože, / k tvej libosti nebyť.

3. Ej, došeť mja mandat / od Boha samého, / že sa mám
 představit / před velebností jeho.

4. Že mám počet vydat / z mých rozličných skutků, /
 leká sa duše má / velkého zármutku.

т: tradiční slovácký text / Moravské národní písně, 1860 / 2018

m: tradiční slovácký nápěv / Moravské národní písně, 1860 / Ladislav Moravetz

611

1. Chváľa Bo-hu, že sem sa na-ro - diť,
 že sem svo-jích mladých ro - ků u - žiť,
 měl jsem v světě ty jed - ny je - di - né,
 o - de - šly ně, ne - bu - du mět ji - né.

2. Rozpomeň sa, ó človeče, na to, / že nic nejsi, len popeľ
 a bláto. / Keď ty prídeš na súd pánů Pána, / nepomože ti
 vymľuva žádná.

3. Keby nebe za peňáže byľo, / máľo by v ňeľm chuďáku
 pobyľo, / ale nebe za peňáže není, / tam je chuďák cisárovi
 rovný.

r: tradiční slovácký text na motivy písně *Rozpomeň se, lide,*
na to / podle Martina Holého Ladislav Moravetz

m: tradiční slovácký nápěv / podle Martina Holého Ladislav Moravetz

612

1. Kam v soudu den dáš, co dneska shá - níš,
kam v soudu den dáš, co dneska shá - níš,
kam v soudu den dáš, co dneska shá - níš,
v ten sou - du den.

2. |: Kam v soudu den dáš, co v chůzi brání, :|
kam v soudu den dáš, co v chůzi brání, / v ten soudu den.
3. |: Kam v soudu den dáš své srdce prázdný, :|
kam v soudu den dáš své srdce prázdný, / v ten soudu den.
4. |: Nejde to skrýt do samoty skalní, :|
nejde to skrýt do samoty skalní, / v ten soudu den.
5. |: Nejde to skrýt v města křiku žádným, :|
nejde to skrýt v města křiku žádným, / v ten soudu den.
6. |: Nejde to skrýt mezi věty krásný, :|
nejde to skrýt mezi věty krásný, / v ten soudu den.
7. Kam v soudu den dáš, co dneska sháníš, / kam v soudu
den dáš, co v chůzi brání, / kam v soudu den dáš své srdce
prázdný, / v ten soudu den.

T: *Sinner Man* / Jaromír Plíšek, Svítá, 1992

M: nápěv amerického spirituálu / podle Petera Seegera Svítá, 1992 / 2018

613

úvod

H cis

Znám ti - síc jmen,

H E⁷ H H⁷

je - di - ný z nich je sva - tý. Ó! _____

E A E

Ref. Čas tvůj k nám se vrá - tí,

cis fis H⁷

já znám, znám to jmé - no sva - tý,

E A E

čas tvůj k nám se vrá - tí,

Fis⁷ H⁷ E

jdu s jmé - nem tvým.

H cis

1. Kde vlád - nou jmé - na li - dí,

E cis fis H

tam znám, znám to jmé - no sva - tý,

H cis

kde vů - lí zlou se ří - dí,

Fis⁷ H⁷ E

jdu s jmé - nem tvým. Ref.

2. Kde žal a pláč jen zbejvá, / tam znám, znám to jméno
svatý, / kde bázeň víru skrejvá, / jdu s jménem tvým. Ref.

T: Miloslav Esterle, Svítá, 1992

M: nápěv amerického spirituálu / Francis Hall Johnson,

His Name So Sweet, 1935 / Svítá, 1992 / 2018

*Bože, kdy už přijde den,
kdy bude konečně přemožena smrt,
kdy usušíš slzy a utišíš všechnu bolest i pochybnosti?
Maranatha – přijď, Pane Ježíši!*

podle německé reformované agendy

614

1. Jed - nou bu - de všech - no ji - né,

až ——— při - jde Pán.

Jed - nou bu - de všech - no ji - né,

ztich - ne pláč a ná - řek mi - ne,

když svým věr-ným řek - ne: Po-koj vám!

Když svým věr-ným řek - ne: Po-koj vám!

2. Zahlédnem, co ještě není, / až přijde Pán. / Zahlédnem,
co ještě není, / jak i hrob se v slávu změní, / |: když svým
věrným řekne: Pokoj vám! :|

3. Co je ze lži, pravda zjeví, / až přijde Pán. / Co je ze
lži, pravda zjeví. / Sklidí zrna, spálí plevy, / |: však svým
věrným řekne: Pokoj vám! :|

4. Pyšný před ním v prach se svalí, / až přijde Pán. / Pyšný
před ním v prach se svalí, / bude znít jen jástot chvály, /
|: až svým věrným řekne: Pokoj vám! :|

615

1. Ce-lé vě-ky če-ka-ly, kdy přijde Pán,

a - by lidem věč-ný ži-vot dal.

Ce-lé vě-ky če-ka-ly, kdy přijde Pán,

ce - lé vě - ky če - ka - ly by dál,

kdyby tvá lá-ska, Pa-ne nejvyš-ší,

se ne-vtě-li - la v Kristu Je - ží - ši,

kdyby tvá lá - ska, Pane nejvyš-ší,

se ne-vtě-li - la v Kristu Je - ží - ši.

2. Celé věky čekaly, kdy přijde mír, / aby tygr s laní svorně
pil. / Celé věky čekaly, kdy přijde mír, / jenž by bouře světa
utišil. / |: A jen tvá láska, Bože, příteli, / mír nepokojným
srdcím udělí. :|

3. Celé věky čekaly na nový chléb, / který by i duši
nasytil, / a Duch Boží praví, že jsi ty ten chléb, / pramen
světla, pokoje a sil. / |: A že tvá láska, Pane jediný, / nás
očekává u tvé hostiny. :|

τ: Václav Renč, Svítá, 1992 / Hosana, 1993

μ: Jan Václav Renč, Svítá, 1992 / Hosana, 1993 / 2018

